

Britta Jensen beretning om livet og
aldersrentenydere i "Doktorhuset" Skagen
Landevej nr. 221

"Min bedstemor, Mathilde Henriksen, f. Svendsen i Uggerby 11/12 1897, blev ansat som bestyrerinde på alderdomshjemmet 1/11 1948 efter underskrivelse af denne aftale:

Fru Mathilde Henriksen

Bjergby.

4/10 1948.

I henhold til Aftale ved sidste Sognerådsmøde, forventer vi så, at du vil overtage Pladsen som bestyrerinde på afdelingen for Aldersrentetagere i Kommunebygningen. Vi har haft en del Overvejelser og Beregninger angående Arbejdet og betaling, så det har trukket noget ud, med at give besked.

Der bliver til at begynde med, 2 Mænd og 1 Kvinde "alle enlige", der vil bo der, og vi vil så give 200 Kr. i fast Løn månedlig + 3 Kr. om Dagen i Kostpenge for hver Person, for Ægtepar 5 Kr. daglig eller 2,50 for hver Person, dels fordi deres Aldersrente, slet ikke kan svare til Opholdet, og vi kan også tænke os, at der bliver mindre Arbejde med at passe dem, end der forholdsvis bliver med enlige Personer.

Endvidere skal der så sørges for Vask, Syning og Renlighed samt Pleje i Sygdomstilfælde, og Gange og Trapper skal også rengøres.

Entreen ud til Gården der er fælles med Kæmneren, rengøres efter Aftale hver anden uge af Kæmneren.

Kommunen sørger for Ildebrændsel både til Vask, Madlavning og Varme på Værelserne.

Hvis du så som aftalt, kan bruge dine egne Køkkenrekvisitter, samt Service til de gamle, indtil 1 April 1949, kan der træffes ny Aftale til den Tid.

Du får så overladt til Sovekammer, Værelset som vi aftalte.

Aftalen gælder så, hvis du kan godkende ovennævnte Betingelser, til 1 April 1949.

P.S.V.

Niels Larsen.

"Hun fik 200 kr. i løn om måneden + 3 kr. pr. dag i kostpenge pr. beboer på alderdomshjemmet. Arbejdstiden var ikke en 37 timer uge, det var 24 timer i døgnnet – 7 dage om ugen.

For lønnen skulle hun lave mad, gøre rent, sørge for vask og syning, og passe de ældre, når de blev syge. Bl.a. derfor blev der stillet et værelse til rådighed, så der var mulighed for at være der om natten.

Som man kan forstå, var der arbejde nok, og dertil kommer, at der var kakkelovn i alle rum og brændekomfur i køkkenet. I 1951 kom der dog gas i køkkenet, og i 1953 centralvarme og til hjælp til tøjvask kom der i 1950 en tørrecentrifuge, til rengøring en støvsuger i 1954, og det var også omkring det tidspunkt at Mathilde Henriksen af sine egne penge købte et lille køleskab.

Mathilde og hendes mand Johan havde en lejlighed ovenpå i nabohuset hos Aksel Nørmark, Skagen Landevej nr. 219. Johan havde startet Sadelmagerværksted i kælderen hos barber Jens Sørensen, Skagen Landevej nr. 87.

Den eneste hjælp jeg kan huske, bortset fra beboerne selv, er Kristiane Berthelsen.

Hun boede i et nabohus, havde været gift med karetmager Frode Berthelsen, men var blevet enke i 1948. Hver dag kom hun og hjalp med middagsmaden. Når hun havde spist med, og hjulpet med oprydning, gik hun hjem igen. Jeg husker Kristiane som en altid glad person. Hun havde håret sat i knold i nakken og hårnet på. Tænder var der ikke for mange af, men forklæde havde hun altid på; i hverdagen var det lyseblåt, og søndag altid hvidt."

"Doktorhuset"
Øverste etage omkring 1955

<i>Mathilde Henriksen´s dagligstue</i>	<i>Kristian Uslev</i>	<i>Otto Sørensen</i>	<i>Kræn Ravbjerg</i>	<i>Jensine Lund</i>
<i>Mathilde Henriksen´s soveværelse.</i>	<i>gang</i>			<i>Gæstekammer</i>
	<i>skunk</i>	<i>trappe</i>	<i>WC</i>	<i>skunk</i>

"Værelserne de havde, var små, men overfor var der skunke, og beboerne havde hver en.

Der var et lille bitte rum med skråvægge, håndvask og toilet. Om det var der fra starten, ved jeg ikke, men i gården var der et hus med 2 gammeldags "kasser". (Pænere ord for "lokum"). De har måske været brugt i starten.

Min bedstefar, Johan, har fortalt, at Kristian Uslev ikke ville bruge et WC med vand i, det sprøjtede, så han gik ned i skoven, indtil der var en, der forskrækkede ham, og han løb op ad Præstevænget med bukserne om hælene!

Efter den dag ville han godt på wc med vand i.

Hvordan beboerne i starten blev vasket, ved jeg ikke, men ifølge sognerådsprotokollen blev der i 1950 købt et badekar, der nok har stået i vaskerummet, der var ikke plads andre steder, og så kunne der varmes vand i gruekedlen. (Det har nok afløst zinkbaljen).

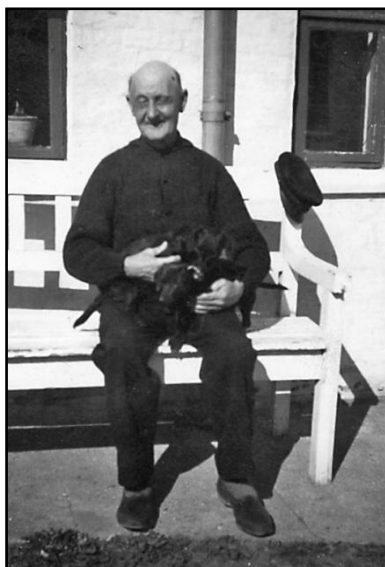
I 1953 blev der lavet badeværelse nedenunder til kæmneren, og det husker jeg, de lånte, når de gamle skulle i bad måske 1 gang om måneden, højst hver 14ende dag.

Ferie og fridage husker jeg ikke, og de er ikke omtalt i kontrakten. Men skulle der være en fridag, var det familien, der afløste. Og var der sygdom med for mange nætter med vågen, var det også familien, det trådte til."

Beboerne

Jensine Lund på vej til kirke.

Christian Uslev lader sig underholde af hjemmets hvalpe.

Fra venstre: Kræn Ravbjerg, Otto Sørensen, Chr. Uslev og Mathilde Henriksen.

Fra venstre: Kræn Ravbjerg, Johan Henriksen, Otto Sørensen, Kristiane Berthelsen og Mathilde Henriksen.

Christian Uslevs vers i Britta Jensens poesibog fra 1954

Jensine Lund fejrer en rund fødselsdag.

"De beboere, jeg husker bedst, er Christian Uslev. Han var den yngste af de 8 ugifte søskende fra Uslev. Han kom som en af de første på hjemmet sammen med sin søster Hedvig. Hedvig var der kun ½ år før hun døde.

Christians arbejde var at sætte på bordet og tage ud igen. Der blev spist i Ottos stue, der var den største. Efter hvert måltid hjalp Christian altid med opvasken. Det er blevet til mange ture op og ned ad trappen til køkkenet nedenunder.

Otto Sørensen husker jeg, som han altid sad i stolen ved vinduet og læste.

Kræn Ravbjerg var ham, der stod for at save brænde og bære ind i kurvene. Mange gange var det også ham, der gik til købmand Ejner Jensen og handlede. Det kunne ske, han var lidt usikker på benene, når han kom hjem, så havde han været i købmandens kælder. Når det skete, blev han lagt i seng, og så skulle vi være stille, "Kræn skulle have ro"! Kræn gik på arbejde, de første år han var på hjemmet.

Jensine Lund husker jeg som en venlig hvidhåret dame, der opholdt sig i sig egen stue.

Hverdagen på hjemmet husker jeg som stille og rolig og altid med plads til alle. Som børn var vi meget der, og det var hyggeligt at gå ud og ind hos de gamle. Selvfølgelig var beboerne friskere dengang, og jeg tror, de havde en god hverdag.

Når Mathildes børn og familie var der, var der altid besøg hos de gamle. Blev der holdt familiefester, var de gamle selvfølgelig altid med.

Jeg husker engang, de skulle til fødselsdag i mit hjem, Skagen Landevej nr. 6. De kom med rutebilen, og da de kom ind, var Mathilde gal. Det skete ellers sjældent, men da de var nået til "Varbrogård", havde Otto rejst sig og sagt: "Vi vil gerne af ved "Amalienborg". (Det var "Smørdrønningens" hus). Sådan gjorde man ikke efter Mathildes mening, men hun blev god igen, og de kom også med rutebilen hjem.

Da hjemmet blev nedlagt 1/11 1959, blev Mathilde fyret. Efter sognerådets mening var hun for gammel til at komme med over i det nye. Synd hun ikke oplevede den luksus, det måtte være at komme i et nyt hus.

Men hun var ikke gammel nok til folkepension, så hun måtte ud på arbejdsmarkedet. Det blev hos kornfirmaet Chr. H. Nielsen i Hjørring, hvor hun kom til at reparere sække.

Hun og Johan blev boende i lejligheden ovenpå hjemmet. Ottos stue blev til soveværelse, Christian Uslevs stue blev lagt til opholdstuen, og det lille soveværelse blev til køkken.

1/8 1969 flyttede de ind i en nybygget pensionistlejlighed på Kløvervænget i Bjergby, og boede der indtil de døde. Mathilde i 1977 og Johan i 1991."

Britta Jensen

Alderdomshjemmet
Skagen Landevej 221
1948-1959

